

jeg maa bruge det Udtryk — Kjøbenhavnſt, ſom i ſin Natur ſlet ikke er det.

Ordføreren: Jeg er jo ganſke viſt ikke fuldſtændig enig i Alt, hvad det ærede Mindretal har udtalt til Begrundelse af ſin Stilling; men jeg og Fleertallet ſtaaer ham dog ſaa nær i hele vor Betragtningſmaade, at det Eneſte, der fornuſtigviis kan paahvile mig, er ganſke kortelig at ſige, hvorfor vi ikke tillægge hans Forſlag den Betydning, ſom de ærede Herrer nu have ſeet, at han ſelv gjør. Hvad det første Forſlag, nemlig det under Nr. 1, angaaer, ſaa troer jeg, at det ærede Medlem, ſom ſiſt havde Ordet, og ſom er enig med Fleertallet, dog har gjort Mindretallet nogen Urret. Jeg troer, at det, ſom Mindretallet lægger Vægt paa, egentlig ikke er, at Examen ſkulde afholdes udelukkende i Kjøbenhavn, men hvad hanønſter er, at Examen ſkulde afholdes paa et beſtemt Sted hvert Aar, at den ikke ſamme Aar ſkulde ſplittes paa flere Steder. Jeg vil ſige, at jeg i ſaa Henſeende troer, at det i Grunden havde været heldigere, om man var bleven ſtaaende ved det, ſom Folkethinget har vedtaget, at man alſaa var bleven ved eet Sted; det er jeg overbeviiſt om; men jeg troer paa den anden Side, at man ikke maa anſee denne Beſteemmelse for at have nogen overordentlig ſtor Vigtighed. Det Skriftlige bliver dog bedømt under Eet, og fordi Examenſcommiſſionen under den mundtlige Prøve flytter fra eet Sted til et andet, kan det dog neppe antages, at Prøven ſaaer en anden Charakter; da det er de ſamme Mænd, der examinere, kan Stedet dog ikke ſaae nogen overordentlig ſtor Betydning. Maſtineriet vil blive noget koſtbarere, det indbrømmer jeg; men jeg troer ogſaa, at netop, hvis det ſkulde viſe ſig, at det bliver koſtbarere, end man vel er tjent med, ſaa vil der ikke ſenere være nogen Vanſelighed ved at ſaae dette Punkt forandret, thi det kan dog albrig gøres til et Partiſpørgſmaal, eller til et Spørgſmaal, hvis Løsning Nogen af egentlig principielle Grunde kan modſætte ſig. Naar det ærede Mindretal frygter for, at Miniſteren ſkulde forlange Bevilning af os til at underſtøtte Seminarieelever, ſaa troer jeg, at vi i ſaa Henſeende have over-

ordentlig god Magt til at modſtaaer Friſteſſen, hvis den ærede Miniſter virkelig ſkulde tænke paa at prøve os; thi det er jo dog gibet, at naar de, der privat uddanne ſig, paa egen Bekoſtning uden Statens Mellemkomſt kunne betale Reifeomkoſninger osv., ſaa maae ogſaa de kunne betale dem, hvis egentlige Uddannelse Staten dog væſentlig har betalt. — Hvad det andet Forſlag angaaer, da ſtal jeg albeles ikke opholde mig derved, thi det ærede Mindretal har ſelv udtalt, at han anſeer det for mindre betydeligt og albeles ikke vilde have taget det med, hvis han iøvrigt havde trovet at kunne afholde ſig fra at ſtille Forſlag. — Hvad Forſlagene under Nr. 3 og 4 angaaer, ſaa maa jeg ſige, at jeg meget vilde haveønſtet, at man i Landſtinget havde beholdt Beſteemmelſerne, ſom de vare tidligere; men, hvad jeg ikke kan være enig med det ærede Mindretal i, er, at vi intet Haab kunne være om, at Loven vil blive anvendt ſaaledes, at de ommeldte Endringer ikke ſaae væſentlig Betydning. Jeg maa tilſtaaer, jeg har virkelig det Haab, at diſſe Endringer ikke vilde ſaae nogen væſentlig Betydning. Jeg har det Haab med Henſyn til Forſlaget under Nr. 3, fordi det af alle dem, der ere Venner af dette Lovforſlag, og ſom, naar det nu bliver til Lov, have ſat deres Anſkueller igjennem, beſtemt er udtalt, at det ſtrider imod deres Opfattelse af Forholdet, at Lærere ſkulde afholde Examen over egne Elever, og fordi det tillige er udtalt af Den, der ſærligt repræſenterede Modſtanden i det andet Thing, at for ham ſtod det ogſaa klart, at det vilde være urigtigt at lade Seminarie lærere examinere egne og andre Elever ved Siden af hverandre. Jeg troer, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har fuldkommen Ret i, at Landſtingets Forandring ikke vil ſaae nogen praktiſt Betydning, medmindre det viſer ſig, at man ſaa at ſige ſlet ingen anden dygtig Mand kan ſaae end netop en Seminarie lærer. — Dernæſt troer jeg ogſaa, at naar man tager en Seminarie lærer, hvis man overhovedet kan ſaae en ſaadan, — thi det vil ganſke ſikkert blive beſværligt nok, da en ſaadan Mand vil ſige til ſig ſelv: Du kommer, ved at modtage denne Poſt, i en ganſke overordentlig vanſkelig Stilling — men